

Opinia Komitetu Regionów „Globalny wymiar Europy: nowe podejście do finansowania działań zewnętrznych UE”

(2012/C 391/11)

KOMITET REGIONÓW

- Przyjmuje z zadowoleniem wspólnie zaprezentowany pakiet „Globalny wymiar Europy”, który może przyczynić się do zapewnienia, w stopniu większym niż dotychczas, całościowej perspektywy oraz spójnej polityki rozwojowej. Zgadza się z tym, że większe nakłady powinny zostać przekazane na obszar „stosunków zewnętrznych”, w którym UE jako jeden z uczestników wnosi wyraźną wartość dodaną.
- Stwierdza, że uaktualnienie ram unijnego wsparcia i uproszczenie regulacji prawnych dotyczących instrumentów planowania i wdrażania jest pozytywnie postrzegane przez władze lokalne i regionalne, a w szczególności przez te władze, które pomimo niewielkich środków administracyjnych chciałyby przyczynić się do współpracy na rzecz rozwoju.
- Pragnie zwrócić uwagę na rolę władz lokalnych i regionalnych jako uczestników działań UE na rzecz rozwoju, a także na rolę, jaką władze te odgrywają w ramach działań na rzecz decentralizacji i pogłębienia demokracji w poszczególnych państwach członkowskich, jak również w bezpośredniej międzynarodowej współpracy transgranicznej pomiędzy uczestnikami na szczeblu niższym niż krajowy.
- Uważa, że we wniosku Komisji dotyczącym finansowania działań zewnętrznych „Globalny wymiar Europy” powinno się określić odpowiednie warunki umożliwiające zwiększenie udziału i współpracy władz lokalnych i regionalnych, takie jak np. ograniczenie wymogu współfinansowania albo nawet jego zniesienie. Decentralizacja jest tendencją pożądaną, ponieważ prowadzi do zwiększenia roli władz lokalnych i regionalnych – na całym świecie.
- Zwraca uwagę, że tworzenie lokalnej odpowiedzialności i promowanie demokracji na najniższym szczeblu wymaga zaufania do systemu politycznego oraz jego przedstawicieli. Zdecentralizowana struktura to skuteczniej działające instytucje z lepszą legitymacją do rządzenia. Ponadto decentralizacja jest najodpowiedniejszym sposobem zbliżenia do siebie rządzonych i rządzących. Jeśli proces decyzyjny charakteryzuje się otwartością oraz przestrzeganiem zasady pomocniczości, sprzyja to krzewieniu zasad demokracji wśród obywateli, co przyczynia się do tworzenia pluralistycznego i tolerancyjnego społeczeństwa.

Sprawozdawczyni	Lotta HÅKANSSON HARJU (SE/PSE)
Dokumenty źródłowe	<p>Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady „Globalny wymiar Europy: Nowe podejście do finansowania działań zewnętrznych UE”</p> <p>COM(2011) 865 final</p> <p>Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego wspólne zasady i procedury wdrażania unijnych instrumentów na rzecz działań zewnętrznych</p> <p>COM(2011) 842 final</p> <p>Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Przygotowanie wieloletnich ram finansowych dotyczących finansowania współpracy UE z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku oraz krajami i terytoriami zamorskimi na lata 2014–2020 (11. Europejski Fundusz Rozwoju)”</p> <p>COM(2011) 837 final</p> <p>Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II)</p> <p>COM(2011) 838 final</p> <p>Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Instrument Sąsiedztwa</p> <p>COM(2011) 839 final</p> <p>Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju</p> <p>COM(2011) 840 final</p> <p>Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Partnerstwa na rzecz współpracy z państwami trzecimi</p> <p>COM(2011) 843 final</p> <p>Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie</p> <p>COM(2011) 844 final</p>

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Przyjmuje z zadowoleniem nowe instrumenty finansowe w ramach polityki na rzecz rozwoju, które mają na celu ułatwienie dialogu politycznego i wykorzystanie środków, w duchu całościowej strategii zawartej w „Programie działań na rzecz zmian”⁽¹⁾ i w proponowanych wieloletnich ramach finansowych. Komitet przyjmuje z zadowoleniem propozycje Komisji Europejskiej, by zwiększyć przyznane na ten cel środki, które tym samym będą wynosiły 70 mld EUR, czyli prawie 7 % całkowitego budżetu UE.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju – Program działań na rzecz zmian, COM(2011) 637 final.

2. Przyjmuje z zadowoleniem wspólnie zaprezentowany pakiet „Globalny wymiar Europy”⁽²⁾, który może przyczynić się do zapewnienia, w stopniu większym niż dotychczas, całościowej perspektywy oraz spójnej polityki rozwojowej. Komitet zgadza się z tym, że większe nakłady powinny zostać przekazane na obszar „stosunków zewnętrznych”, w którym UE jako jeden z uczestników wnosi wyraźną wartość dodaną. Z tego powodu Komitet ubolewa nad tym, że Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) nie jest objęty wieloletnimi ramami finansowymi UE. Ponad 34 mld EUR wydatkowane jest poprzez Europejski Fundusz Rozwoju, środki te nie są jednak ujęte w budżecie. EFR powinien podlegać tym samym wymogom w zakresie otwartości, skuteczności i sprawozdawczości co inne instrumenty finansowe w ramach pakietu „Globalny wymiar Europy”.

⁽²⁾ „Globalny wymiar Europy”, lub „Europa w świecie” obejmuje COM(2011) 865, COM(2011) 842, COM(2011) 837, COM(2011) 838, COM(2011) 839, COM(2011) 840, COM(2011) 843, COM(2011) 844.

3. Stwierdza, że uaktualnienie ram unijnego wsparcia i uproszczenie regulacji prawnych dotyczących instrumentów planowania i wdrażania jest pozytywnie postrzegane przez władze lokalne i regionalne, a w szczególności przez te władze, które pomimo niewielkich środków administracyjnych chciałyby przyczynić się do współpracy na rzecz rozwoju. Uproszczenie i doprecyzowanie instrumentów było bezwzględnie konieczne. KR docenia fakt, że wyniki konsultacji z Komisją zostały uwzględnione.

4. Zauważa, że uproszczenie przepisów, zmniejszenie kosztów dla uczestników oraz przyspieszenie procedur przydzielania zamówień i dotacji, to długo oczekiwane ulepszenia. Zwiększona elastyczność i szybsze dopasowanie się, a także dokonywanie przeglądu w niezbędnych przypadkach, prawdopodobnie stworzy także warunki dla skuteczniejszego wykorzystywania środków.

5. Pragnie zwrócić uwagę na rolę władz lokalnych i regionalnych jako uczestników działań UE na rzecz rozwoju, a także na rolę, jaką władze te odgrywają w ramach działań na rzecz decentralizacji i pogłębienia demokracji w poszczególnych państwach członkowskich, jak również w bezpośredniej międzynarodowej współpracy transgranicznej pomiędzy uczestnikami na szczeblu niższym niż krajowy. Podkreśla także, iż należy uwzględnić szczególny przypadek regionów najbardziej oddalonych, które dzięki swojej sytuacji geostrategicznej pełnią rolę aktywnych granic UE i jej platform na całym świecie. Mogą one ułatwić zwiększenie skuteczności europejskiej polityki na rzecz rozwoju, zgodnie z zapisami opinii CDR 408/2010 i CDR 364/2011.

6. Wskazuje na fakt, że wskutek urbanizacji władze lokalne i regionalne stają w obliczu wielkich wyzwań: zmuszone są rozwijać własny potencjał, poprawiać efektywność, wprowadzać stabilne i przejrzyste systemy administracji, tak aby wyjść naprzeciw oczekiwaniom społeczeństwa. Potrzebują do tego wiedzy i doświadczenia innych gmin. W różne formy partnerstw na szczeblu gmin lub regionów często zaangażowanych jest wiele różnorodnych podmiotów. Wykazano, że współpraca, zwłaszcza w pogłębionej formie, jaką są partnerstwa publiczno-publiczne, ale także publiczno-prywatne, niewiele kosztuje, jednak przynosi konkretne i trwałe rezultaty, m.in. dlatego że jest nakierowana na wzmocnienie istniejących struktur, wraz z ich ustawowymi zadaniami i kompetencjami, a także dzięki zwiększaniu potencjału personelu, który już pracuje w organach władz lokalnych i regionalnych. Dlatego we wniosku Komisji dotyczącym finansowania działań zewnętrznych „Globalny wymiar Europy” powinno się określić odpowiednie warunki umożliwiający zwiększenie udziału i współpracy władz lokalnych i regionalnych, takie jak np. ograniczenie wymogu współfinansowania albo nawet jego zniesienie. Decentralizacja jest tendencją pożądaną, ponieważ prowadzi do zwiększenia roli władz lokalnych i regionalnych – na całym świecie.

7. Zauważa, że określając w ramach współpracy na rzecz rozwoju wsparcie dla „organizacji społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych” zasadnie i wyraźnie uznano rolę tych podmiotów. Komitet Regionów postuluje jednak, by zapewniono możliwości wspierania organów administracji szczebla lokalnego i regionalnego oraz świadczonych przez nie usług użyteczności publicznej także w ramach innych programów tematycznych i geograficznych. Wsparcie dla władz lokalnych

i regionalnych oraz ich zaangażowanie w zakresie rozwoju społeczeństwa to zadanie *horyzontalne*, którego nie powinno się ograniczać do zaledwie jednej niewielkiej części jednego z instrumentów.

8. Uważa, że także w ramach programu tematycznego „Migracja i azyl” należy usilnie zachęcać władze lokalne i regionalne do uczestnictwa, a tym samym do korzystania z finansowania. Powinno się znacząco poprawić i rozwinąć transgraniczną międzynarodową współpracę między gminami, które przyjmują imigrantów lub osoby ubiegające się o azyl, a gminami, z których osoby te pochodzą. Działania na szczeblu lokalnym są ważne dla opracowywania i udostępniania programów dotyczących przyjmowania i powrotów.

9. Wyraża zadowolenie z powodu tego, że międzynarodowa zdecentralizowana współpraca na rzecz rozwoju zyskuje coraz większe uznanie i coraz częściej zwraca się na nią uwagę – nie tylko w komunikatach Komisji, lecz także w innych kontekstach międzynarodowych w ciągu ostatnich lat⁽³⁾. Nie można zapominać, jak wielką rolę odgrywają władze lokalne i regionalne w trwałym rozwoju społeczeństwa oraz ustanawianiu związków pomiędzy obywatelami i administracją różnych szczebli.

10. Uważa, że w ramach wsparcia budżetowego i sektorowego trzeba określić warunki, jakie musi spełnić kraj partnerski, tak by środki na rzecz rozwoju trafiały rzeczywiście i w dostatecznej wysokości do właściwych organów administracji i by umożliwiły zapewnienie potrzebnych i bardzo pożądaných usług na szczeblu lokalnym. Zasoby oraz kompetentny personel nie mogą pozostawać skoncentrowane tylko na szczeblu centralnym, ale powinny być udostępnione właściwym władzom na szczeblu niższym niż krajowy.

11. Podkreśla, że gminy i regiony są wyrazicielem interesów obywateli i pełnią rolę kierowniczą. W ten sposób władze lokalne i regionalne umożliwiają obywatelom konkretne i ugruntowane w życiu codziennym wywieranie wpływu. Ponadto gminy i regiony zapewniają wiele usług użyteczności publicznej. Często to one koordynują współpracę między głównymi podmiotami społecznymi, takimi jak organizacje nienastawione na zysk, przedsiębiorstwa prywatne, związki wyznaniowe i wyższe uczelnie, oraz zachęcają je do współdziałania.

12. Zwraca uwagę, że globalne cele rozwojowe ONZ, tak zwane cele milenijne, są istotne nie tylko dla państw członkowskich i ONZ, lecz także dla gmin i regionów. Władze lokalne i regionalne przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju i ich wkład na szczeblu lokalnym i regionalnym jest warunkiem

⁽³⁾ Program „Agenda 21” przyjęty w Rio de Janeiro w 1992 r., milenijne spotkanie na szczycie ONZ w 2000 r., Deklaracja paryska w sprawie skuteczności pomocy z 2005 r., Busan 2011 r., rezolucja Rady Europy nr 251 (2008) w sprawie dyplomacji miast, Forum Współpracy Rozwojowej ONZ w dniu 6 lipca 2012 r.

osiągnięcia celów milenijnych. Należy rozpowszechniać wiedzę o roli, jaką na rzecz lokalnego – oraz globalnego – rozwoju odgrywają uczestnicy regionalni. Na przykład w Holandii i Szwecji realizowane są projekty, w ramach których zwraca się uwagę na wkład gmin w zdrowy i zrównoważony rozwój społeczny, ich odpowiedzialność za ten rozwój oraz na powiązanie tych działań z milenijnymi celami ONZ.

13. Popiera wezwanie zawarte w sprawozdaniu Parlamentu Europejskiego w sprawie przyszłości unijnej polityki rozwoju, by w ramach działań następczych związanych z MCR rok 2015 ogłosić „Europejskim Rokiem Rozwoju”.

14. Przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji dotyczącą wspólnego, siedmioletniego programu. Komitet wierzy, że może on stworzyć lepsze warunki dla obejmujących wiele aspektów reform społecznych. KR opowiada się za położeniem większego nacisku na wyniki oraz za zaostrzeniem warunków, jakie proponuje się w instrumentach. Komisja i przedstawiciele państw członkowskich powinni zwrócić uwagę na to, by władze lokalne i regionalne mogły wnieść wkład w proaktywny dialog i wpływać na programowanie odpowiednich instrumentów.

15. Podkreśla, że reformy na rzecz decentralizacji i budowania demokracji to kompleksowe i obejmujące wiele aspektów, a także rewolucyjne procesy, które wymagają gotowości, przewidywalności i długofalowej perspektywy zarówno ze strony podmiotów finansujących, jak i ze strony współpracujących partnerów.

16. Zwraca uwagę, że tworzenie lokalnej odpowiedzialności i promowanie demokracji na najniższym szczeblu wymaga zaufania do systemu politycznego oraz jego przedstawicieli. Zdecentralizowana struktura to skuteczniej działające instytucje z lepszą legitymacją do rządzenia. Ponadto decentralizacja jest najodpowiedniejszym sposobem zbliżenia do siebie rządzących i zarządzanych. Jeśli proces decyzyjny charakteryzuje się otwartością oraz przestrzeganiem zasady pomocniczości, sprzyja to krzewieniu zasad demokracji wśród obywateli, co przyczynia się do tworzenia pluralistycznego i tolerancyjnego społeczeństwa.

17. Uważa, że władze lokalne i regionalne, zarówno w Unii Europejskiej, jak i w krajach partnerskich, mogą – i powinny – odgrywać decydującą rolę w kształtowaniu polityki i strategii na szczeblu, na którym działają. Ponadto mogą one i powinny mieć możliwość wnoszenia takiego wkładu na szczeblu krajowym i międzynarodowym. Jako podmioty zapewniające usługi, władze lokalne i regionalne są również odpowiedzialne za zarządzanie, koordynację i realizację ustalonych priorytetów, np. w dziedzinie opieki zdrowotnej, edukacji i kultury.

18. Stwierdza, że stowarzyszenia krajowe, które reprezentują gminy i regiony, ze względu na swoje zasoby intelektualne mogą odegrać decydującą i wspierającą rolę w procesie wieloaspektowych reform, zwłaszcza w przypadku decentralizacji

i budowania demokracji. Stowarzyszenia gmin i regionów lub ich odpowiedniki mogą wspierać członków takich organizacji poprzez rozwijanie metod i narzędzi, przekazywanie ich skarg oraz reprezentowanie wspólnych interesów, a także poprzez koordynowanie działalności różnych podmiotów finansujących w danej dziedzinie. Należy wykorzystać doświadczenie zebrane przez te stowarzyszenia, aby wzmocnić demokrację na szczeblu lokalnym i regionalnym w ramach współpracy na rzecz rozwoju. Wzywa zatem UE, jej państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do wspierania roli, którą krajowe stowarzyszenia gminne i regionalne mogą odgrywać w krajach partnerskich.

19. Wskazuje na fakt, że władze lokalne i regionalne mają doświadczenie w tych sektorach, które są niezbędne dla zrównoważonego rozwoju pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym. Godnym odnotowania jest ich doświadczenie dotyczące działań praktycznych i kontroli politycznej w zakresie np. zdrowia publicznego, edukacji, gospodarowania odpadami i gospodarki wodnej, przedsiębiorczości lokalnej oraz warunków do zakładania małych i średnich przedsiębiorstw, transportu i infrastruktury, środowiska i zasobów naturalnych oraz rolnictwa, a także w odniesieniu do odpowiedzialności w ogólnym sensie i ochrony rzeczywistej demokracji oraz szacunku dla praw człowieka. Ta wiedza specjalistyczna jest możliwa do wykorzystania i można ją łatwo uzyskać bezpośrednio od władz lokalnych i regionalnych lub ich stowarzyszeń krajowych, europejskich lub światowych oraz od Komitetu Regionów.

20. Odnotowuje, że Komisja Europejska wezwała w 2008 r. do opracowania całościowego podejścia do władz lokalnych jako podmiotów rozwoju na szczeblu światowym, europejskim i krajowym, proponując trzy narzędzia pod egidą Komitetu Regionów ze względu na to, że dzięki tej instytucji głos władz lokalnych może zostać wysłuchany na szczeblu europejskim. Przypomina, że zrealizowano już projekt „Atlasu współpracy zdecentralizowanej”, ukazujący działania i najlepsze rozwiązania, który jest internetową platformą wymiany informacji przydatną do powiązania umiejętności i zdolności z zapotrzebowaniem na nie, oraz projekt konferencji na temat współpracy zdecentralizowanej na rzecz dialogu politycznego. W działaniach tych uczestniczyła Komisja Europejska oraz główne sieci władz lokalnych i regionalnych na szczeblu UE i krajów partnerskich, takie jak działająca w ramach Rady Gmin i Regionów Europy (CEMR) grupa robocza PLATFORMA. Wzywa władze lokalne i regionalne oraz ich organizacje przedstawicielskie w krajach partnerskich do dalszego wykorzystywania tych instrumentów w celu osiągnięcia większej spójności i zwiększonej efektywności udzielania pomocy.

21. Zauważa, że w wyniku zorganizowanego dialogu przeprowadzanego od marca 2010 r. do maja 2011 r. pomiędzy instytucjami UE, przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego oraz przedstawicielami władz lokalnych i regionalnych i dotyczącego współpracy na rzecz rozwoju Komisja proponuje ustanowienie stałego forum wysokiego szczebla zajmującego się zagadnieniami dotyczącymi rozwoju. Komitet przyjmuje tę inicjatywę z zadowoleniem i ma nadzieję, że nadal będzie pełnił swoją rolę instytucjonalną, gdyż uważa, że sformalizowane forum przyczyni się do zinstytucjonalizowania dialogu

i jego ulepszenia pod kątem merytorycznym przy jednoczesnym umożliwieniu systematycznej debaty dotyczącej zagadnień związanych z rozwojem, włączając w to regularne uzupełnianie informacji, ocenę oraz wymianę doświadczeń. Komitet przyjmuje także z zadowoleniem zapowiedziane komunikaty w sprawie roli organizacji pozarządowych oraz władz lokalnych i regionalnych we współpracy na rzecz rozwoju, które będą stanowić formalną podstawę kontynuowania i rozwijania współpracy tych struktur z Komisją. Istotne znaczenie tej współpracy podkreślono przy okazji organizowanej dwa razy w roku konferencji na temat współpracy zdecentralizowanej, a także w ramach dialogu zorganizowanego.

Stanowisko w sprawie Europejskiego Instrumentu na rzecz Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR)

22. Odnotowuje, że w ramach instrumentu tematycznego na rzecz demokracji i praw człowieka proponuje się prawie 35 % wzrost nakładów w stosunku do obecnie trwającego programu, co jednak wciąż stanowi jedynie marginalną część (około 2 %) pomocy rozwojowej UE. Komitet wyraża ubolewanie z powodu tego, że ten horyzontalny instrument nie otrzymuje więcej środków, mając na uwadze to, że jest on możliwy do zastosowania we wszystkich regionach geograficznych, na różnych etapach rozwoju, a także dotyczy zasadniczych kwestii takich jak podstawowe prawa człowieka oraz wsparcie i konsolidacja reform demokratycznych.

23. Podkreśla, że demokracja i prawa człowieka są wartościami uniwersalnymi dla UE i Narodów Zjednoczonych. Wartości te są atutem i siłą. W wielu społeczeństwach bronią ich funkcjonujący system prawny, społeczeństwo obywatelskie, media oraz inne podmioty.

24. Jest zdania, że prawa człowieka należy wspierać i poświęcać im więcej uwagi na wszystkich szczeblach społecznych i dlatego uważa, że przedmiotowy dokument podkreśla rolę władz lokalnych i regionalnych w budowaniu instytucji publicznych.

25. Uważa, że najbliższy obywatelom szczebel sprawowania rządów to także ten, na którym decyzje podjęte na szczeblu krajowym można wdrożyć na poziomie lokalnym w sposób dostosowany do miejscowej sytuacji i warunków, tak by przeciwdziałać ewentualnemu niekorzystnemu wpływowi na prawa mieszkańców, np. w zakresie języka czy tożsamości etnicznej. Władze lokalne i regionalne są również najbardziej odpowiednimi podmiotami do organizowania i koordynowania środków na rzecz podnoszenia świadomości lokalnych grup społecznych, takich jak młodzież lub kobiety, na temat przysługujących im praw człowieka oraz możliwości korzystania z nich.

Uwagi w sprawie Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju ze wsparciem dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz władz lokalnych (w ramach DCI)

26. Pragnie oczywiście – podobnie jak władze lokalne, które reprezentuje – aktywnie przyczynić się do realizacji wniosku

Komisji odnośnie do dalszego wzmocnienia jej dialogu i współpracy ze społeczeństwem obywatelskim oraz władzami lokalnymi i regionalnymi, poprzez narzędzia opracowane wspólnie z Komisją Europejską i głównymi sieciami władz lokalnych i regionalnych na szczeblu UE i krajów partnerskich oraz za pośrednictwem nowego stałego forum wysokiego szczebla na rzecz rozwoju.

27. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że władze lokalne i regionalne będą mogły w dalszym ciągu zachować środki finansowe na współpracę na rzecz rozwoju, ale chce jednocześnie podkreślić, że wyraźne rozróżnienie pomiędzy społeczeństwem obywatelskim a władzami lokalnymi i regionalnymi byłoby pomocne, zarówno jeśli chodzi o politykę, instrumenty, jak i samo finansowanie.

28. Zachęca do tego, aby w ramach instrumentów finansowych dotyczących współpracy na rzecz rozwoju organizacji społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych (NSA-LA) – zwiększyć środki dla władz lokalnych i regionalnych. Obecnie trwający program zaowocował nierównym podziałem środków pomiędzy organizacjami społeczeństwa obywatelskiego a władzami lokalnymi i regionalnymi. Dzięki przyznaniu władzom lokalnym i regionalnym przynajmniej 25 % środków finansowych, w stosunku do obecnych 15 %, można będzie lepiej wykorzystać ich uzasadnioną rolę oraz doświadczenie.

29. Uważa, że władze lokalne i regionalne mogą zapewnić długotrwały demokratyczny rozwój i powinny otrzymywać wystarczające środki, aby równoważyć dobrze zabezpieczone finansowo inicjatywy krajowych lub międzynarodowych organizacji non-profit. Władze lokalne i regionalne w krajach partnerskich są niezbędne do koordynowania inicjatyw i działań różnych uczestników oraz dopilnowywania tego, aby pozostały one w zgodzie z wypracowanym i politycznie ukształtowanym modelem lokalnej i regionalnej polityki na rzecz rozwoju, przynajmniej w stopniu, w jakim inicjatywy i działania dotyczą świadczenia usług publicznych.

30. Wskazuje na fakt, że władze lokalne i regionalne mają nieocenioną wiedzę i doświadczenie w pracy na rzecz rozwoju z uwzględnieniem administracji lokalnej i regionalnej, tworzeniu systemów i platform dialogu politycznego, pogłębionej i rozszerzonej pracy partii politycznych oraz w tworzeniu warunków dla uczestnictwa obywateli i dialogu obywatelskiego – innymi słowy – w budowaniu pogłębionej i zrównoważonej demokracji.

31. Zauważa, że wiele jednostek władz lokalnych i regionalnych w Unii Europejskiej ma wieloletnią demokratyczną tradycję, ale kilka państw członkowskich to demokracje młode i kruche. Dlatego należy uwzględnić różne doświadczenia i perspektywy władz lokalnych i regionalnych w Unii Europejskiej we wspólnych działaniach UE i krajów partnerskich na rzecz rozwoju z pożytkiem dla reform w krajach partnerskich lub ustanawiania instytucji publicznych. Przy tym szczególnie

uwagę należy zwrócić na samorząd lokalny, który jest najbliższym szczeblem administracyjnym dla wszystkich obywateli, a także wesprzeć i wzmocnić społeczeństwo obywatelskie, które stanowi podstawę każdej demokracji.

32. Podkreśla, że głównym czynnikiem, który umożliwia przeprowadzenie reform mających na celu decentralizację oraz wprowadzenie dobrego sprawowania rządów społecznych, jest wsparcie polityków bezpośrednio wybieranych do władz lokalnych i regionalnych oraz etatowych urzędników w krajach partnerskich – skuteczne sprawowanie rządów społecznych powinno być zarówno *środkiem*, jak i *celem* wysiłków zmierzających ku rozwojowi UE.

33. Uważa, że pogłębienie demokracji i poprawa usług lokalnych wymagają zaangażowania i chęci wprowadzenia zmian systemowych na wszystkich poziomach *jednocześnie*. Zaangażowanie polityczne, uwolnienie środków, podział władzy oraz decentralizacja wymagają uzgodnienia na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym. Krajowy system prawny i finansowy, który umożliwia egzekwowanie odpowiedzialności, stwarza na poziomie lokalnym i regionalnym warunki do wprowadzania ulepszeń oraz własności lokalnej służącej rozwojowi przedsiębiorczości.

Stanowisko w sprawie Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (ENI)

34. Przyjmuje z zadowoleniem proponowany Europejski Instrument Sąsiedztwa, gdyż uważa, że odpowiada on w dużym stopniu przeglądowi, jakiemu należy poddać obecnie obowiązujący instrument. Komitet chciałby jednak zaproponować kilka zmian, aby dodatkowo zwiększyć skuteczność oraz wzmocnić wsparcie sąsiedzkie.

35. Proponuje – z myślą o urzeczywistnieniu założenia UE dotyczącego budowania pogłębionej i stabilnej demokracji – dodanie konkretnych uwag, aby położyć większy nacisk na decentralizację i demokrację lokalną przy jednoczesnym rozwijaniu potencjału świadczenia publicznych usług gminnych i regionalnych.

36. Wzywa Komisję, by w ramach tego instrumentu przeznaczyła środki na programy wspierające budowanie demokracji i decentralizację na szczeblu regionalnym i lokalnym. Należy zwrócić uwagę na to, że beneficjentami dotacji oraz partnerami przy współpracy zdecydowanie powinny być władze lokalne i regionalne.

37. Wzywa Komisję, aby jasno zaznaczyła, że współpraca transgraniczna, włącznie ze współpracą pomiędzy kilkoma krajami, nie jest ograniczona wyłącznie do tych państw, które graniczą ze sobą geograficznie, ale obejmuje wszystkie państwa członkowskie UE, jej regiony oraz miasta – niezależnie od ich geograficznej bliskości. Istotne jest transgraniczne przekazywanie doświadczenia, wiedzy i przykładów dobrych metod

działania, niezależnie od faktycznej odległości, a w odniesieniu do obszarów najbardziej oddalonych konieczne jest zlikwidowanie ograniczonego do 150 km kryterium kwalifikowalności geograficznej do Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa.

38. Zwraca uwagę, że wymóg współfinansowania przy wdrażaniu inicjatyw w ramach polityki sąsiedzkiej w pewnych przypadkach jest przeszkodą dla uczestnictwa władz lokalnych i regionalnych. W niektórych państwach współfinansowanie stoi w sprzeczności z prawem krajowym, które nie przewiduje udziału władz szczebla niższego niż krajowy we współpracy na rzecz rozwoju.

39. Zachęca Komisję do tego, aby w rozporządzeniu skupiła się w jeszcze większym stopniu na instytucjonalnej współpracy partnerskiej i instrumencie TAIEX⁽⁴⁾ oraz aby gruntownie przeanalizowała, jak w dalszym ciągu można taką współpracę stymulować. Faktem jest, że niewiele ministerstw odpowiedzialnych za administrację lokalną i regionalną jest zainteresowanych lub ma możliwość zaproponowania tego typu współpracy partnerskiej lub instrumentu TAIEX.

40. Podkreśla, że zauważana i coraz bardziej doceniana rola, jaką przypisuje się władzom lokalnym i regionalnym oraz społeczeństwu obywatelskiemu i współpracy między nimi w momencie, gdy kraje przeobrażają się z systemu jednopartyjnego i dyktatur w demokrację, jest ważna i wnosi wartość dodaną, która zasługuje na nadanie jej jak największego znaczenia w polityce sąsiedzkiej UE oraz w zarządzaniu modelami finansowymi.

41. Zauważa, że w ramach pracy Komitetu ma miejsce konkretna, intensywna wymiana i współpraca, taka jak na przykład partnerstwo wschodnie (CORLEAP) oraz ARLEM, gdzie między innymi zwraca się uwagę na cele i założenia UE zawarte w „Globalnym wymiarze Europy” i „Programie działań na rzecz zmian” także poza granicami Unii.

Uwagi w sprawie Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA)

42. Wskazuje, że poprzez opinie, warsztaty, grupy robocze i programy dla administracji gminnej (instrument na rzecz administracji lokalnej ang. *Local Administration Facility* – LAF) itp. Komitet pracował nad rozwijaniem wdrażania środków przedakcesyjnych. Zgadza się całkowicie z podejściem zakładającym większe ukierunkowanie wsparcia w ramach IPA na wyniki, zwiększenie jego elastyczności i dostosowanie do potrzeb.

43. Odnotowuje, że UE chce zapewnić skuteczniejsze przekazywanie dotacji oraz zwiększyć skuteczność dotacji na rzecz rozwoju dzięki partnerskiemu i wielopoziomowemu podejściu. Komitet popiera te dążenia w konkretny sposób, na przykład poprzez konferencje parlamentarne („Assises”) i poprzez

⁽⁴⁾ TAIEX – „Instrument Pomocy Technicznej i Wymiany Informacji”, instrument wspierający kraje partnerskie w przystosowaniu się do prawodawstwa unijnego.

tworzenie atlasu zdecentralizowanej współpracy na rzecz rozwoju. Wspólną odpowiedzią Komitetu i Komisji na program na rzecz administracji gminnej są wizyty studyjne dla polityków i urzędników z krajów kandydujących oraz potencjalnie kandydujących.

44. Zachęca Komisję, aby w większym stopniu umożliwiła i wspierała wymianę doświadczeń pomiędzy władzami lokalnymi i regionalnymi i nie pozwalała zdominować tej wymiany w krajach członkowskich przez przede wszystkim administrację centralną.

45. Zauważa, że wieloletnia współpraca z władzami lokalnymi i regionalnymi w krajach objętych procesem rozszerzenia i polityką sąsiedztwa staje się coraz bardziej profesjonalna. Pragnie podkreślić znaczenie tego, by instrumenty finansowe w dalszym ciągu zachęcały do tego rodzaju rozwoju i umożliwiły jego intensyfikację.

46. Życzyłby sobie, zwłaszcza w krajach objętych procesem rozszerzenia i polityką sąsiedztwa, wyraźniejszego powiązania pomiędzy przydzielaniem dotacji a rzeczywistymi wynikami w procesie wdrażania dzięki wykorzystaniu odpowiednich narzędzi i wskaźników, z uwzględnieniem decentralizacji, wielo-poziomowego sprawowania rządów, a także wpływu władz lokalnych i regionalnych na właściwe szczeble podejmowania decyzji.

47. Wzywa Komisję do zapewnienia środków przewidzianych specjalnie na zwiększanie potencjału władz lokalnych i regionalnych i ich rozwój w krajach objętych procesem rozszerzenia przy jednoczesnym ułatwianiu zwiększania wiedzy i umiejętności. Zamiast postrzegać i rozumieć rolę władz lokalnych i regionalnych jako pasywnych beneficjentów pomocy, należałoby nadać im rolę aktywnych graczy mających dobre rozeznanie w potrzebach, warunkach i realistycznych celach.

48. Uważa, że dzięki aktywniejszym próbom wychodzenia naprzeciw potrzebom rozwoju potencjału, jakie m.in. niesie ze sobą wzmoczone uczestnictwo we wdrażaniu IPA, ofiarowuje się władzom lokalnym i regionalnym możliwość nauki poprzez praktyczną pracę jeszcze przed rzeczywistym członkostwem w UE. Środki mogą być wykorzystane na przykład na stymulowanie i wspieranie tych podmiotów przy rozwijaniu pomysłów na projekty. Wiele krajów ma dobre doświadczenia w zakresie zdecentralizowanego wdrażania środków IPA.

49. Zwraca uwagę, że jednym z wyzwań przy wdrażaniu środków IPA jest m.in. korupcja i dlatego też w tym obszarze należy zapewnić wsparcie na wszystkich szczeblach – lokalnym, regionalnym i krajowym. Ciągły oraz rygorystyczny system monitorowania, a także wsparcie dla „podmiotów kontrolujących”, takich jak organizacje społeczeństwa obywatelskiego, media, a także władze lokalne i regionalne, to podstawa niezbędnego wglądu i możliwości egzekwowania odpowiedzialności.

50. Jest zdania, że poprzez lepsze zintegrowanie środków IPA w bieżących, lokalnych i regionalnych działaniach na rzecz rozwoju wzmacnia się podstawy zrównoważonego sprawowania rządów na różnych szczeblach, a także skuteczniejszą decentralizację. Dzięki włączeniu władz lokalnych i regionalnych w tworzenie programów i projektów, podejmowanie decyzji, wdrażanie, monitorowanie i kontrolę tworzone są podstawy przyszłej pracy na rzecz rozwoju nawet bez zewnętrznego finansowania.

51. Wskazuje, że wiele krajów Bałkanów Zachodnich przechodzi głębokie reformy społeczne, w przypadku których większe zaangażowanie ze strony władz lokalnych i regionalnych mogłoby skonsolidować i przyspieszyć te reformy w jeszcze większym stopniu. Na szczeblu lokalnym i regionalnym brakuje w wielu przypadkach wystarczających zasobów administracyjnych, finansowych i ludzkich, aby móc obsłużyć IPA. Środki i zasoby pozostają na szczeblu centralnym, co dodatkowo wzmacnia już scentralizowany system i opóźnia włączenie się mniejszości, a także lokalnych i regionalnych podmiotów polityki.

52. Zauważa, że reformy w zakresie decentralizacji są zbyt często wstrzymywane z powodu niskiego potencjału na poziomie lokalnym i regionalnym, gdzie wymusza się jedynie decentralizację odpowiedzialności, ale której nie towarzyszy proces decentralizacji finansowej. UE dzięki zarządzaniu IPA może przyspieszyć niezbędne działania równoległe tak, aby utrzymać równowagę pomiędzy uprawnieniami a środkami.

Uwagi w sprawie Instrumentu Partnerstwa (IP)

53. Stwierdza, że Instrument Partnerstwa obejmuje między innymi kraje takie jak Chiny, Brazylia, RPA, Rosja i ma na celu przede wszystkim zachęcanie do rozwijania handlu i kontaktów pomiędzy tymi krajami a UE. Instrument ten koncentruje się na obszarach takich jak klimat, środowisko i wymiana handlowa.

54. Zwraca uwagę na fakt, że oparcie statystyk krajowych na DNB na mieszkańca oraz średniej krajowej powoduje, że nie wykazują one obszarów słabo rozwiniętych. Regiony o niektórych warunkach, które znajdują się w państwach dobrze rozwijających się, nie mogą ubiegać się o wsparcie z innych źródeł niż Instrument Partnerstwa. W związku z tym Komitet proponuje, by zwrócić uwagę na różnice regionalne, takie jak rozkład dystrybucji dochodu czy wskaźnik ubóstwa w ujęciu regionalnym. Komisja powinna prowadzić z państwami, których ten problem dotyczy, dialog na temat znaczenia wszechstronnego i ogólnego rozwoju i nakładać wymagania dotyczące poprawy spójności regionalnej, aby kraj mógł ubiegać się o wsparcie finansowe UE.

55. Przypomina, że instrument ten powinno się także wykorzystać do zbudowania systemów zabezpieczenia społecznego, ogólnego zreformowania sektora opieki społecznej oraz przekazania środków w celu wzmocnienia instytucji publicznych na poziomie lokalnym i regionalnym i do zapewnienia, by instrument ten służył rozwijaniu partnerstwa i wspieraniu demokratycznego rozwoju w tych krajach.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

COM(2011) 838 final

Artykuł 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 2</i></p> <p>1. Pomoc na podstawie niniejszego rozporządzenia ma służyć osiągnięciu szczegółowych celów, wedle potrzeb każdego z krajów beneficjentów oraz zgodnie z ich indywidualnymi harmonogramami przystąpienia:</p> <p>a) Pomoc w reformach politycznych, między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) umacnianie instytucji demokratycznych i państwa prawnego, w tym jego urzeczywistnianie; ii) propagowanie i ochrona praw człowieka i podstawowych wolności, większego poszanowania praw mniejszości, równości płci, niedyskryminacji i wolności prasy, jak również wspieranie dobrych stosunków sąsiedzkich; iii) walka z korupcją i przestępczością zorganizowaną; iv) reforma administracji publicznej oraz zaprowadzenie dobrych rządów; v) rozwój społeczeństwa obywatelskiego i dialogu społecznego; vi) pojednanie, działania na rzecz pokoju i budowy zaufania. <p>...</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 2</i></p> <p>1. Pomoc na podstawie niniejszego rozporządzenia ma służyć osiągnięciu szczegółowych celów, wedle potrzeb każdego z krajów beneficjentów <u>na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym</u> oraz zgodnie z ich indywidualnymi harmonogramami przystąpienia:</p> <p>a) Pomoc w reformach politycznych, między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) umacnianie instytucji demokratycznych i państwa prawnego, w tym jego urzeczywistnianie; ii) propagowanie i ochrona praw człowieka i podstawowych wolności, większego poszanowania praw mniejszości, równości płci, niedyskryminacji i wolności prasy, jak również wspieranie dobrych stosunków sąsiedzkich; iii) walka z korupcją i przestępczością zorganizowaną; iv) reforma administracji publicznej oraz zaprowadzenie dobrych rządów, <u>w tym budowanie potencjału na wszystkich szczeblach</u>; v) rozwój społeczeństwa obywatelskiego i dialogu społecznego; vi) pojednanie, działania na rzecz pokoju i budowy zaufania.

Uzasadnienie

Kwestia budowania potencjału demokratycznego ma szczególne znaczenie na szczeblu lokalnym i regionalnym, zatem na aspekt ten należy zwrócić szczególną uwagę. Poprawka ta wiąże się z treścią punktu 45 opinii.

Poprawka 2

COM(2011) 839 final

Artykuł 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 4</i></p> <p>3. Wsparcie unijne udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia jest z zasady współfinansowane przez kraje partnerskie z funduszy publicznych, wkładu beneficjentów lub z innych źródeł. Ta sama zasada ma zastosowanie do współpracy z Federacją Rosyjską, zwłaszcza w odniesieniu do programów, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c). W odpowiednio uzasadnionych przypadkach oraz w przypadku, gdy zachodzi konieczność wsparcia rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i podmiotów niepublicznych, wymogi dotyczące współfinansowania mogą zostać uchylone, bez uszczerbku dla zgodności z innymi warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 4</i></p> <p>3. Wsparcie unijne udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia jest z zasady współfinansowane przez kraje partnerskie z funduszy publicznych, wkładu beneficjentów lub z innych źródeł. Ta sama zasada ma zastosowanie do współpracy z Federacją Rosyjską, zwłaszcza w odniesieniu do programów, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c). W odpowiednio uzasadnionych przypadkach oraz w przypadku, gdy zachodzi konieczność wsparcia rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i podmiotów niepublicznych <u>lub w celu ułatwienia udziału władz lokalnych lub regionalnych krajów partnerskich w projektach, których celem jest budowanie demokracji na szczeblu lokalnym lub regionalnym</u>, wymogi dotyczące współfinansowania mogą zostać uchylone, bez uszczerbku dla zgodności z innymi warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym.</p>

Uzasadnienie

W niektórych przypadkach wymóg współfinansowania może sprawiać, że władze lokalne i regionalne w krajach partnerskich (które powinny być głównymi beneficjentami tych programów) nie będą w stanie realizować realnych i użytecznych projektów. Ponieważ budowanie demokracji na szczeblu lokalnym jest jednym z priorytetów programu, powinien to być również jeden z powodów, dla których w pewnych okolicznościach możliwe jest odstępstwo od wymogu współfinansowania.

Poprawka 3

COM(2011) 840 final

Artykuł 8

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Artykuł 8	Artykuł 8
<p>1. Celem programu dotyczącego organizacji społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych w zakresie rozwoju jest finansowanie inicjatyw w dziedzinie rozwoju, podejmowanych przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego i władze lokalne z krajów partnerskich, Unii, krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących lub na rzecz tych organizacji i władz.</p> <p>2. Opis szczegółowych obszarów działań, wspieranych w ramach unijnej pomocy na podstawie niniejszego artykułu, oraz orientacyjny wykaz rodzajów organizacji społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych znajduje się w załączniku V.</p>	<p>1. Celem programu dotyczącego organizacji społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych <u>lub regionalnych</u> w zakresie rozwoju jest finansowanie inicjatyw w dziedzinie rozwoju, podejmowanych przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego i władze lokalne <u>lub regionalne</u> z krajów partnerskich, Unii, krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących lub na rzecz tych organizacji i władz. <u>W tych działaniach uwzględnia się różne struktury i role pełnione z jednej strony przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego, zaś z drugiej – przez władze lokalne i regionalne.</u></p> <p>2. Opis szczegółowych obszarów działań, wspieranych w ramach unijnej pomocy na podstawie niniejszego artykułu, oraz orientacyjny wykaz rodzajów organizacji społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych <u>i regionalnych</u> znajduje się w załączniku V.</p>

Uzasadnienie

Ważne jest podkreślenie, że ten program powinien również dopuszczać współpracę z władzami „regionalnymi” z krajów partnerskich, kandydujących lub potencjalnych krajów kandydujących. Jednocześnie należy zaznaczyć, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego i władze lokalne lub regionalne często mogą mieć do odegrania różne role w specyficznym kontekście danego kraju lub danego projektu. Poprawka wiąże się z treścią punktu 25 uwag ogólnych w opinii Komitetu Regionów.

Poprawka 4

COM(2011) 838 final

Artykuł 14

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Artykuł 14	Artykuł 14
<p>1. Finansowa kwota referencyjna na potrzeby wdrażania niniejszego rozporządzenia w okresie 2014–2020 wynosi 14 110 100 000 EUR (wg cen bieżących). Na programy współpracy transgranicznej między krajami beneficjentami a państwami członkowskimi UE przeznaczają się maksymalnie 3 % kwoty referencyjnej.</p> <p>2. Roczne środki zatwierdza władza budżetowa w ramach limitów określonych w wieloletnich ramach finansowych.</p> <p>3. Jak określono to w art. 13 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego program „Erasmus dla wszystkich”, w celu promowania międzynarodowego wymiaru szkolnictwa wyższego orientacyjna kwota w wysokości 1 812 100 000 EUR z różnych instrumentów zewnętrznych (Instrument Finansowania Współpracy na rzecz</p>	<p>1. Finansowa kwota referencyjna na potrzeby wdrażania niniejszego rozporządzenia w okresie 2014–2020 wynosi 14 110 100 000 EUR (wg cen bieżących). Na programy współpracy transgranicznej między krajami beneficjentami a państwami członkowskimi UE przeznaczają się maksymalnie 3 % kwoty referencyjnej, <u>włączając w to wsparcie dla budowania potencjału na szczeblu lokalnym i regionalnym.</u></p> <p>2. Roczne środki zatwierdza władza budżetowa w ramach limitów określonych w wieloletnich ramach finansowych.</p> <p>3. Jak określono to w art. 13 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego program „Erasmus dla wszystkich”, w celu promowania międzynarodowego wymiaru szkolnictwa wyższego orientacyjna kwota w wysokości 1 812 100 000 EUR z różnych instrumentów zewnętrznych (Instrument Finansowania Współpracy na rzecz</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Rozwoju, Europejski Instrument Sąsiedztwa, Instrument Pomocy Przedakcesyjnej, Instrument Partnerstwa oraz Europejski Fundusz Rozwoju) zostanie przydzielona na działania związane z mobilnością edukacyjną do i z państw nienależących do UE oraz na współpracę i dialog polityczny z organami/institucjami/organizacjami z tych państw. Do wykorzystania tych funduszy będą miały zastosowanie przepisy rozporządzenia ustanawiającego program „Erasmus dla wszystkich”.</p> <p>Fundusze zostaną udostępnione w ramach 2 wieloletnich alokacji obejmujących odpowiednio tylko trzy pierwsze 4 lata i pozostałe 3 lata. Fundusze te zostaną odzwierciedlone w wieloletnim orientacyjnym programowaniu tych instrumentów, zgodnie z ustalonymi potrzebami i priorytetami poszczególnych krajów. Alokacje te mogą zostać zmienione w przypadku istotnych nieprzewidzianych okoliczności lub poważnych zmian politycznych zgodnie z priorytetami zewnętrznymi UE.</p>	<p>Rozwoju, Europejski Instrument Sąsiedztwa, Instrument Pomocy Przedakcesyjnej, Instrument Partnerstwa oraz Europejski Fundusz Rozwoju) zostanie przydzielona na działania związane z mobilnością edukacyjną do i z państw nienależących do UE oraz na współpracę i dialog polityczny z organami/institucjami/organizacjami z tych państw. Do wykorzystania tych funduszy będą miały zastosowanie przepisy rozporządzenia ustanawiającego program „Erasmus dla wszystkich”.</p> <p>Fundusze zostaną udostępnione w ramach 2 wieloletnich alokacji obejmujących odpowiednio tylko trzy pierwsze 4 lata i pozostałe 3 lata. Fundusze te zostaną odzwierciedlone w wieloletnim orientacyjnym programowaniu tych instrumentów, zgodnie z ustalonymi potrzebami i priorytetami poszczególnych krajów. Alokacje te mogą zostać zmienione w przypadku istotnych nieprzewidzianych okoliczności lub poważnych zmian politycznych zgodnie z priorytetami zewnętrznymi UE.</p>

Uzasadnienie

Poprawka ta wynika z poprzedniej – budowanie potencjału na szczeblu lokalnym i regionalnym powinno być jednym z priorytetów, które znajdują odzwierciedlenie w procesie przyznawania środków pieniężnych (na podstawie punktu 45 uwag ogólnych).

Poprawka 5

COM(2011) 839 final

Artykuł 18

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Artykuł 18</p> <p>1. Pula środków finansowych dostępna na wdrożenie niniejszego rozporządzenia na lata 2014–2020 wynosi 18 182 300 000 EUR (według cen bieżących). Na programy współpracy transgranicznej, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c), przeznaczają się najwyżej 5 % środków z tej puli.</p>	<p>Artykuł 18</p> <p>1. Pula środków finansowych dostępna na wdrożenie niniejszego rozporządzenia na lata 2014–2020 wynosi 18 182 300 000 EUR (według cen bieżących). Na programy współpracy transgranicznej, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c), przeznaczają się najwyżej 5 % środków z tej puli, <u>włączając w to programy wspierające budowanie demokracji na szczeblu lokalnym i regionalnym.</u></p>

Uzasadnienie

Budowanie demokracji na szczeblu lokalnym i regionalnym jest istotnym warunkiem wstępnym realizacji wszystkich innych celów wytyczonych na szczeblu państwowym dla tego instrumentu. Z tego względu należałoby przeznaczyć pewną część środków finansowych na projekty w tej dziedzinie. Poprawka wiąże się z treścią punktu 34 opinii.

Bruksela, 9 października 2012 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO